

Ambut ug Ngano

Candido Vasquez

Babaye, pagkalain sa imong kinaiya! Pagkadili masabut sa imong kasingkasing. Ikaw mahimong kalipay ug himaya sa uban, apan hilo ka usab sa mga alaut, ug lubnganan ka sa ilang paglaum. Dili musukud ang imong pagbati kay usahay ikaw buotan ug langitnon, apan usahay usab malihok ug yawan.on. Ikaw giingong maaghop ug maloloy-on, apan usahay walay kasingkasin ug walay puangod. Imong paantuson ug pahilakon ang pahigugma kanimo sa matuod ug ihikaw mo kaniya ang labing daku niy ang bahandi ning kalibutan. Unya, adto mo ihatag ang imong kalooy sa iyang giksilangan nga maoy mogupok sa sa iyang dughan. Imong yamiran ang nagmahal ug nagpakabathala kanimo ug maoy malagmit mong kaloyong ug lipayon, ang limbungan ug makasasala.

Tungod nianang imong kinaiya, daghan na uyamot ang mipahulay, human mo pakita a sa imong mapait nga pagtamay. Dili na maisip ang nagmahay sa kalibutan tungod nianang imong kipaiyang kalibugan. Ug ako, usa sa imong gitipon sa laray sa mga alaut, nagalikay na gayud kanimo tungod kay nalisang ako ug nahadlok sa kahapdos sa samad sa pagantus. Apan karon nahamutang na usab ako, sa usa ka dapit nga masiot ug maglisod, nga hangtud gani ang akong kaugalingon hunahuna nagalisod sa paghukom kong unsay takus kong himoon.

Daw kagahapon pa lamang ako nanumpa sa hugot nga dili na gayud palimbong sa kaanyag sa babaye. Misaad ako sa atubangan ni Bathala sa dili na pagbalik sa dalan nga ako kanhing gilaktan, sa dalan sa mga kagulanan nga maoy naingnan ang usa ka babayeng walay kalooy. Wala pa gani mauga ang akong mga luha, tungod ning babayeng walay puangod, apan misalop na usab ang adlaw sa akong katapusang kalipay, ka yang babayeng akong gimahal ug gipaka Bathala, ang akong hinigugma nga gipakaingon kog buotan, nahimong mabudhion ug limbungan. Daw kagahapon pa gayud lamang, ako u gang akong hinigugma nagsinaaray sa paginunungay, apan sa usa lamang ka takna iyang gilumpag ang bato sa akong paglaum nga gitabangan namo kanhig ayomayom. Sa dugayng panahon among gitagik pagayo ang mga kalantahon sa gugma nga kanunay namong sanasanahon sa tanang adlaw, apan sa usa lamang ka gutlo nabungkag lamang dayon. Iyang giyatakan ang iyang mga panumpa ug panaad sa pagunong kanako sa lubnganan.

Sukad niadto, giusa ko dayong ang akong hunahuna ug gihugot ko ang akong panumpa nga dili na gayud padani bisan unsa ka.

Alang kanimo, minahal ko, tahum sa usa ka babaye. Mitagam na ako sa kahapdos sa samad sa pagantus nga hangtud gani karon wala pa maalim. Gilikayan ko sila, sama sa paglikay sa usa ka masakitong mananakod.

Apan daw sa usa lamang ka pag pamilok ingog nalamat na usab ako ug nalimot sa akong panaad ug panumpa, sa pagkakita ko sa usa ka babayeng maanyag ug langitnon. Ang akong kasilag kanila, ingon lamang sa usa ka damgo nga inigmata sa mahanaw ug mawala.

Unsay hinungdan niini? Buut nab a usab akong mobalik sa pagkaalut? Buto ba gayud wiwi-on sa kapalaran ang mangotngot nga samad ning dughan? AMBOT UG NGANO... apan...

Kaanyag! Pagkatamis mo kini. Bisan makadaghan na akog nanumpa nga dili palamat kanimo, bisag humana ako mosaad nga dili pabihag sa imong katahum, karon ania na usab ako sa imong gahum, nalamat mo sa pila lamang ka gutlo ug sa usa ka pulong imo akong naulipon kay nabihag na usasb sa usa ka bulak nga matahum ug makabibihag. Bisan magunsa ang kalibutan ikaw kanunayng nagpatiliwala u gang imong pagkamadanihon nanuhotsuhot hangtud sa daghang uyamot nga kg, kg, batan-on. Ako dili unta moto sa tingog sa akong kg. kg., apan AMBUT UG NGANO nga wa gayud nako kapugngi ang hilabinhan kong kaibog nianang bulak nga maanyag ug makbibihag.